

Tussen Parijs en Harich

Besteding stipendium Miranda Dijkstra

Bij de Special Award 2011 won Miranda Dijkstra de gedeelde eerste prijs én de publieksprijs. Naast een reis naar Parijs is het gewonnen stipendium ingezet voor workshops bij en begeleiding door kunstenaars. Ze leerde nieuwe technieken, met andere materialen te werken en een onderwerp te kiezen. In april en mei zijn de resultaten te zien tijdens een expositie in de kinderboerderij in Sneek, evenals een muurschildering die ze met haar groepsgenoten van atelier Bascule heeft gemaakt.

Op de eerste prachtige lentedag van dit jaar reis ik naar Koudum, een dorp gelegen in het mooie, gevarieerde landschap van Zuid-West Friesland. Op weg naar Miranda Dijkstra, die in 2011 voor haar schilderij *De Politie* door de jury van de Special Award 2011 een gedeelde eerste prijs kreeg toebedeeld. En alsof dat nog niet genoeg was, koos ook het publiek voor een schilderij van Miranda. *'t Famke en de poppe by de fûgels* won de publieksprijs, die Miranda uit handen van Jan des Bouvrie kreeg uitgereikt.

Miranda Dijkstra, *'t Famke en de poppe by de fûgels*,
gemengde techniek op papier,
33 x 47 cm

Foto: Gerard van Rossum

Inspiratiebron

Niet moeilijk was de beslissing om de reis naar Parijs, die al heel lang op haar verlanglijstje stond, nu daadwerkelijk te maken. Maar om een verdere invulling te geven aan het gewonnen stipendium van in totaal € 4.500 was voor Miranda en haar ouders minder eenvoudig. Ze verzamelden informatie en wonnen advies in bij onder meer Bascule, het atelier in Sneek dat haar werk inzond voor de Special Award. Op die manier vonden ze uiteindelijk een bevredigende invulling voor het stipendium.

Moodbord over Parijs

Om te beginnen heeft ze de reis naar Parijs gemaakt. Misschien de inspiratiebron voor de workshops die op stapel stonden? Vervolgens ging Miranda beeldhouwen bij Herma Bovenkerk in Koudum. Ook volgde ze een aantal workshops bij Wiggle Engelsma, die wegens ziekte helaas voortijdig moest afhaken. Frans Berkhout uit Sneek nam het over en begeleidt Miranda nu in haar thuisatelier. Fransje Versloot in Joure liet Miranda grote vlakken schilderen met spatels en messen, met acryl en vulmaterialen. Bij Greetje Feenstra in Harich, die schetst en werkt met diverse materialen, volgt ze acht workshops.

“De bomen zijn de longen van de stad”, werd tijdens een rondleiding in Parijs verteld. Vanuit haar moodbord maakte Miranda met Oost-Indische inkt en ecoline dit kunstwerk, met typisch Parijse elementen als de Eiffeltoren en kunstenaars met alpinopetten.

Miranda in haar thuisatelier

Mona Lisa

Ik word gastvrij ontvangen door Jetty Dijkstra, de moeder van Miranda. Miranda is samen met kunstenaar Frans Berkhout aan het werk in haar thuisatelier. Een niet al te grote ruimte, met aan één kant een groot raam met weids uitzicht over het groene, vlakke Friese land. Daarnaast een wand die volledig in beslag wordt genomen door het moodbord over Parijs. Ik zie er de liefde, de duiven, de Eiffeltoren, de bomen, de kunstenaars op het Place du Tètre, de chique modewinkels, de lekkere taartjes, kortom alles wat Miranda hoopte te zien in Parijs. En niet te vergeten, de Mona Lisa. Maar die viel toch wel wat tegen vond ze, zo klein.

Met hulp van Frans leert Miranda een volgorde te vinden, noem het structuur, in het verwerken van al die informatie. Hij probeert haar te leren om ook zonder begeleiding uit de veelheid van beelden een onderwerp te kiezen waarover ze zou kunnen schilderen. Tussen spontaan getekende lijnen worden met ecoline vloeiende gekleurde vlakken neergezet, soms bewerkt met water of krijt. Het spontane moet gewaarborgd blijven. Er wordt niets opgedrongen.

De kop die Miranda maakte bij Herma Bovenkerk

Parijse werken

Bij Herma Bovenkerk volgde Miranda een workshop beeldhouwen. Ze werkt graag met klei, maar de techniek om steen te bewerken en het gereedschap goed te hanteren was lastig. Een half afgemaakte kop siert nu de tuintafel. Fransje Versloot liet Miranda kennismaken met het schilderen van grote vlakken met behulp van spatels, rollers, stempels en verfverdikkers. Aanvankelijk vond ze het heel spannend, gaandeweg kreeg ze er veel plezier in. Maar bij een verhalenverteller als Miranda bleef het niet alleen maar bij vlakken, er verscheen een zeemeermin in de onstuimige golven.

Miranda werkt twee dagen per week bij Bascule, een atelier, kunsttieleen en cadeauwinkel in Sneek van zorgorganisatie Talant. Ook daar ontstond een aantal Parijse werken. In april is ze samen met haar groepsgenoten begonnen aan een muurschildering in de vernieuwde kinderboerderij in Sneek. Vanaf 5 april toont Miranda daar zes weken lang de resultaten van het werk dat ze de afgelopen periode heeft gemaakt.

Deze zeemeermin (acryl, 150 x 45) schilderde Miranda tijdens een workshop bij Fransje Versloot

Oranje kat

Die middag rijd ik samen met haar naar het mooie, lichte atelier van Greetje Feenstra in Harich. Ze volgt daar acht workshops, waaronder een kleiworkshop. Ze leert er schetsen, experimenteren met verschillende materialen zoals aquarelpotlood, vetkrijt en ecoline. Kortom, Greetje wil haar nieuwe uitdagingen bieden, waarbij Miranda's eigen manier van werken voorop blijft staan. Als we aankomen, staat er al een maagdelijk wit doek op de ezel. Miranda pakt een stift en begint zonder aarzeling te tekenen. "Dit wordt een poes, hoor", waarschuwt ze ons. "Een poes die uit zijn mandje springt en verlangend naar zijn bakje eten kijkt. Hoe moet ik die ogen dan eigenlijk tekenen?" Het wordt inderdaad een kat, een dikke oranje kat. Een kat die wel aan de Olympische Spelen voor katten mee kan doen. Met hoogspringen, want deze kat kan de vogeltjes uit de lucht vangen! Parijs is weer even ver weg, Miranda weer dichtbij.

Ludi Brandwagt-Bok, selectiecommissielid van Special Arts

Miranda krijgt aanwijzingen van Greetje Feenstra

